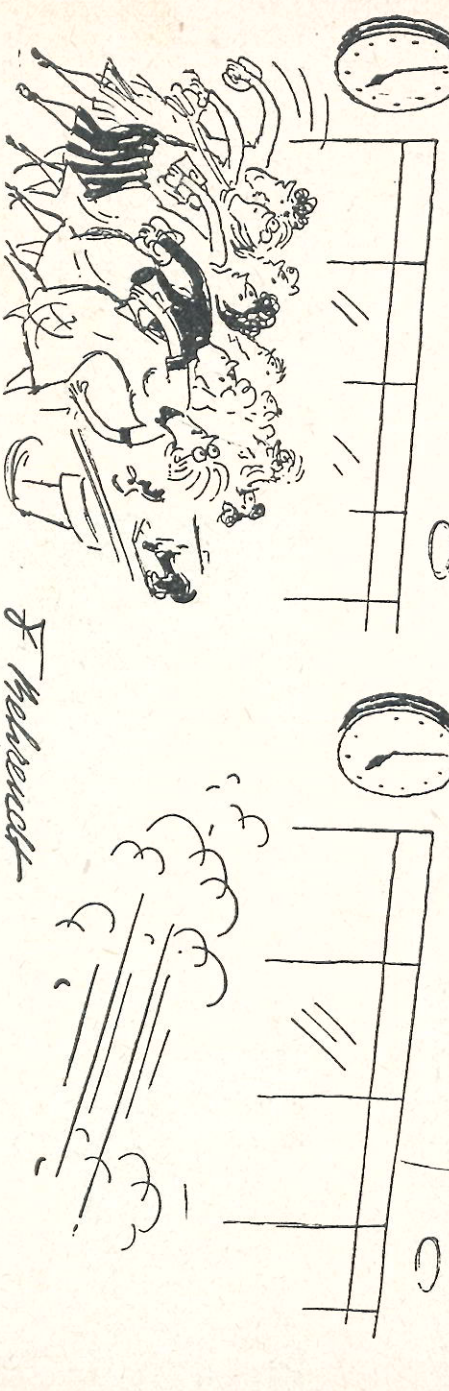
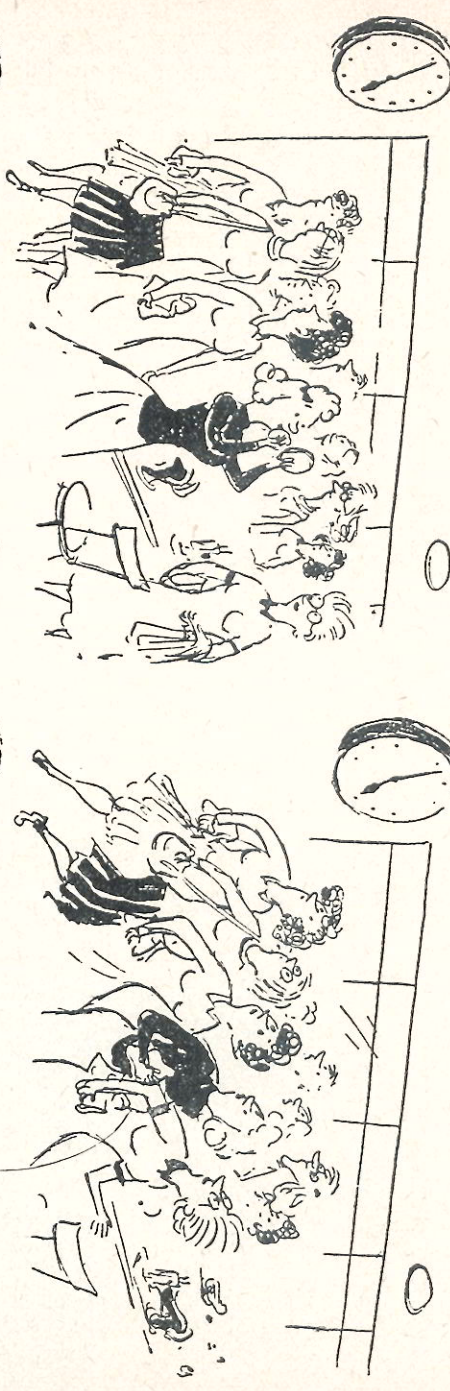
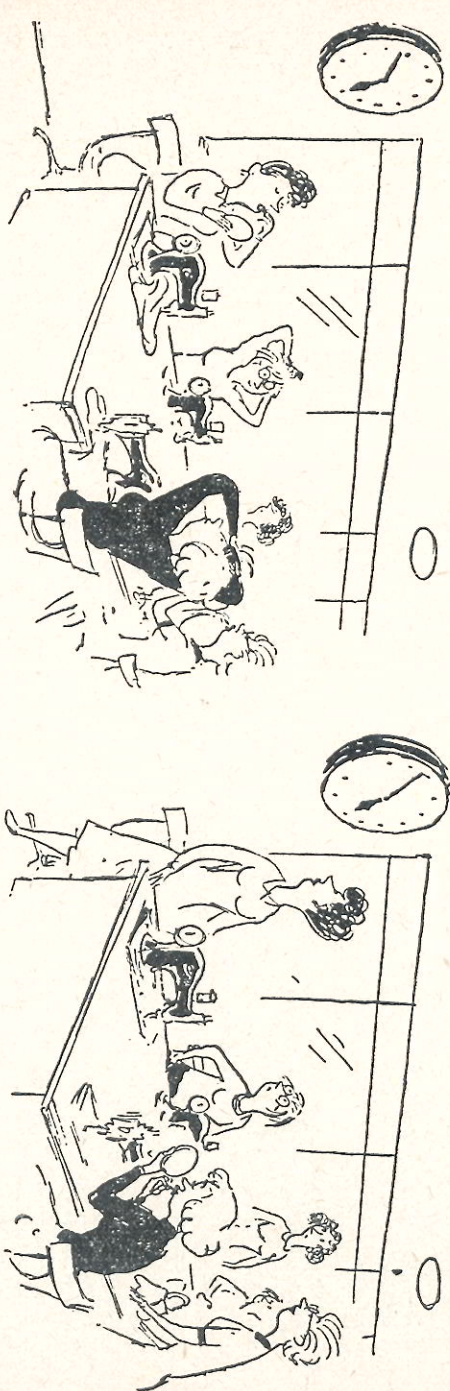
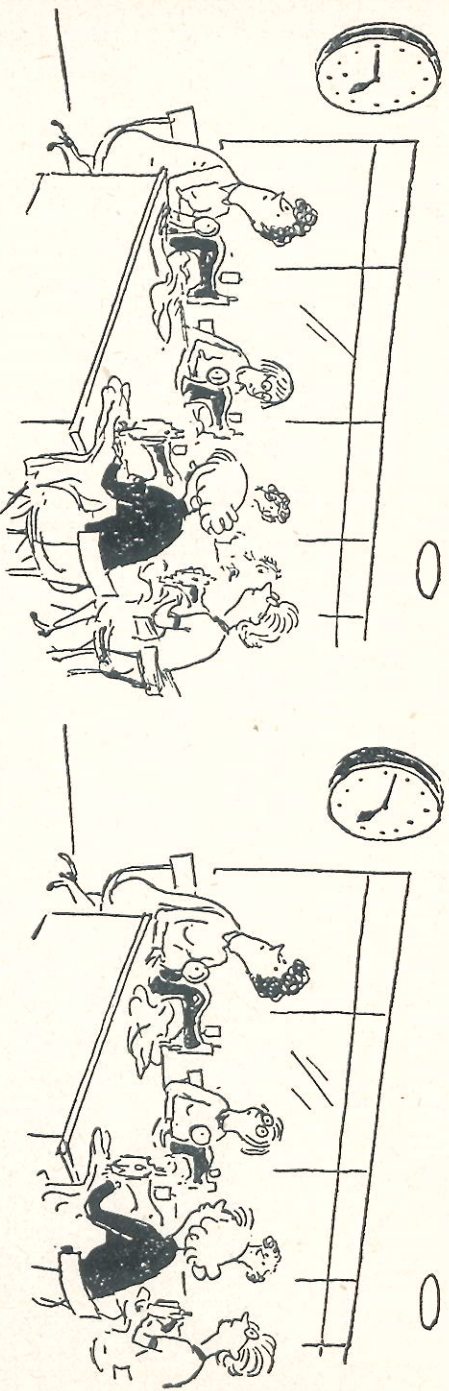

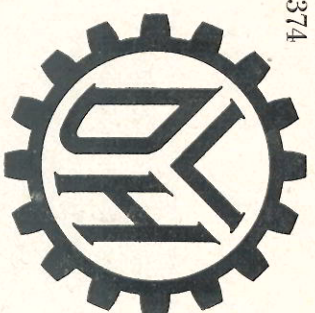

F. Melander

EIKE OVERENKOMST MET BESTAANDE „VAN DER HEEM-PERSONEN” IS TOEVALLIG

Nr. 374

1 MEI 1954

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. · DEN HAAG · HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielfabriek N.V.

Vijf- en -twintigjarige zaken- en vriendschapsband

Gaarne voeg ik bij de vele felicitaties, die op deze dag zeker aan onze president-commissaris zullen worden aangeboden, de mijne.

Bij dit gedenkwaardig jubileum gaan mijn gedachten onwillekeurig terug naar het begin van onze relatie.

Nog zie ik mij op die befattende Zaterdagochtend naar Rotterdam gaan met een radio-toestelletje onder de arm, waar ik ten kantore van Stokvis werd ontvangen door de heer Erwich, die het aanstonds de moeite waard bleek te vinden de heer Van Randwijk te betrekken in ons gesprek in een wachtkamerij. Het was mij toen nog niet bekend, dat een Zaterdag voor dergelijke bezoeken weinig geschikt is. Had men mij toen afgewezen, dan was waarschijnlijk de relatie met Stokvis en de heer Van Randwijk nooit tot stand gekomen.

Natuurlijk zou het te ver voeren indien ik zou proberen op deze plaats alle belangrijke gebeurtenissen van de afgelopen 25 jaren te memoreren. Een ding is echter zeker: Het was de heer Van Randwijk die in zee ging met de toenmalige firma Van der Heem en Bloemsma en ik bewonder zijn moed

DE HEER J. VAN RANDWIJK, zilveren president-commissaris, viert als zodanig een zeldzaam jubileum. De heren L. W. van der Heem, directeur-fabrikant (links) en J. van Randwijk, directeur-verkoper (rechts), wier zakelijke en vriendschapsbanden nauw zijn verweven, hebben reden tot verheugenis over de tot heden behaalde resultaten.

en inzicht om dat te doen met een firma, die in die tijd nog nauwelijks betekenis had.

Ik verscheen als vertegenwoordiger ener firma, welke nog uitsluitend besliste over mensen, die ijverig waren en van goeden wille, maar meer praktisch niet.

Gelukkig evenwel deelde de jubilaris van vandaag weldra in ons laaiend enthousiasme, hetgeen er onder meer toe leidde, dat na korte tijd de sedertdien beroemd geworden KY in de handel werd gebracht.

Uit deze stap vloemde op zijn beurt het besluit voort met een „echte” fabriek te beginnen.

Maar ja! Weliswaar waren de bouwplannen er, doch alle begin is moeilijk en... er was geen geld! Pogingen door middel van advertenties een geschikte ruimte te huren, leidden niet tot het gewenste resultaat.

Het was toen de heer Van Randwijk, die het nog éénmaal wilde proberen en inderdaad: dank zij deze stap gelukte

het de beschikking te krijgen over een fabriekspand in de ons later zo vertrouwd geworden Stortenbekerstraat.

De firma beschikte niet over voldoende geldmiddelen om de uitvoering der gevormde plannen te financieren. (Zie verder pag. 4 onderaan.)

onder redactie van Carel Niermeier, Afdeling Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, telefoon 723820, toetsel 338.
Hét adres, waar Uw bijdragen voor dit blad, oplage 3000 exemplaren, zo van harte welkom zijn.
Aan dit nummer werken mede: meJ. SmiJ, de heren Claasen, Coomans, L. W. van der Heem, de Jong, van Kleef, Koopman, drs van Luttervelt, mr Oosterhof, Oosthoek, dr Scheurer, Steevens, van Vliet en Vroklage, de Personeelsafdelingen, de Ideëencommissie en Stokvis afd. Publiciteit.

HONDERDDUIZEND RIJWIELEN SOLEX

Honderd genodigden zijn 14 April j.l. getuige geweest van het gereedkomen van het honderd-luizendste Rijwiel Solex.

t Was een opgewekt gezelschap; er was dan ook reden om een tikkelij in feeststemming te zijn. Onze bijdrage aan de (hulp-) motorisering van wielrijdend Nederland is niet gering geweest en..... zal nog indrukwekkender worden.

De directie op de voorste rij.

De heer J. van der Heem begroette die zonnige morgen in de met vele bloemen en planten versierde cantine van de Enaf de gasten: de directie van Stokvis, vertegenwoordigers van enkele Ministeries en van het Gemeentebestuur van 's-Gravenhage, de Pers, verkeersorganisaties en de Kernvoorzitters van de Enaf, Maanweg en Utrecht.

In zijn toespraak belichte onze directeur het feit dat wij met de Solex het principe van de constructeurs van rijwielen-met-hulp-motor trouw zijn gebleven. Wij hebben er geen ingewikkeld te bedienen verkeerspaniek-zaaiër van gemaakt.

100.000ste Solex op de band.

Nadat inmiddels een claxon aankondigde, dat de 100.000ste Solex op de band moest worden geplaatst en zulks door de heer Brakman, onder geflits van fotolampen was geschied, sprak de heer E. F. Eriksson, directeur van de Solex Verkooporganisatie voor de Benelux en voorzitter van de R.A.I.

Uitvoerig belichte hij de economische aspecten van de bromfiets. Alle gasten waren vervolgens ooggewuige van het gereedkomen van de „feestfiets“.

De heer L. W. van der Heem droeg in een humoristisch speechje en onder langdurig applaus de 99.999ste, de 100.000ste en de 100.001ste Solex over aan de Van der Heemse winnaars van de Solex-loterij. Vooral de heer Revet (Utrecht) was van de verrassing schier ondersteboven, drukte iedereen die hem hebben wilde, de hand en vertelde dat dit geschied van de directie van Van der Heem N.V. precies een week vóór zijn 25-jarig huwelijksfeest kwam. Voortaan gaat het echtpaar Revet brommend door het leven.

In een voortreffelijke toespraak bedankte Kernvoorzitter Enaf, de heer Evers, de Directie voor haar geste, sprak warme woorden over de vele sociale voorzieningen voor het personeel en gewaagde van warme gevoelens, die meer betekenen dan alleen de verhouding werkgever-werknemer, ten gevolge van de diep-menselijke visie van de Directie in het personeelsbeleid voortdurend tot uitdrukking gebracht.

De oprechte, sympathieke woorden van de heer Evers ontlokte een luide bijval. Na enige tijd genoeft bij elkaar te hebben vertoef, kwam het einde van de viering van de mijlpaal in de geschiedenis van de Nederlandse Solexfabriage.

KIK en VERGELIJK

De (meeste) mannen hebben een hekel aan de schoomaak en toech zullen zij door hun vrouwen geraadpleegd worden, als het er om gaat nieuwe dingen aan te schaffen.

Alles wat het in de donkere dagen van December nog wel leed, vertoont, nu er feller licht in de kamers komt, meedogenloos zijn kale, versleten plectken. En wanneer dan de gehele inventaris van Uw huis wordt geklopt, gelucht, gewassen en geïnspecteerd, dan ontdekt Uw vrouw veel dat aanvulling of vernieuwing nodig heeft.

Van Uw huishoudkas worden in deze tijd wonderen gevraagd. Er wordt door Uw vrouw en U gerekend, gewikt en gewogen. Dan gaat U naar de winkel. U gaat eerst eens kijken en vergelijken. En als U dat doet, overtuigt U dan ook of het Nederlandse product in prijs en kwaliteit evenwaardig is aan het buitenlandse fabrikaat.

De conclusie? Wel, als U hebt gekeken en vergeleken, dan geeft U als U dat op grond van prijs en kwaliteit kunt doen, de voorkeur aan het Nederlands fabrikaat. Dat is de overtuiging van de

VERENIGING
„NEDERLANDS FABRIKAAT“

De drie prijswinnaars.

Telegrammen

VAN: VANDERHEEM-HOLLAND
AAN: SOLEX-NEUILLY SUR SEINE-FRANKRIJK.

De honderdduizendste Hollandse Solex heeft als eerste daad na zijn geboorte op 14 April 1954 de eer zijn vierhonderdduizendste Franse collega hartelijk te feliciteren en hem een lang en gelukkig leven toe te wensen.

VAN DER HEEM

*

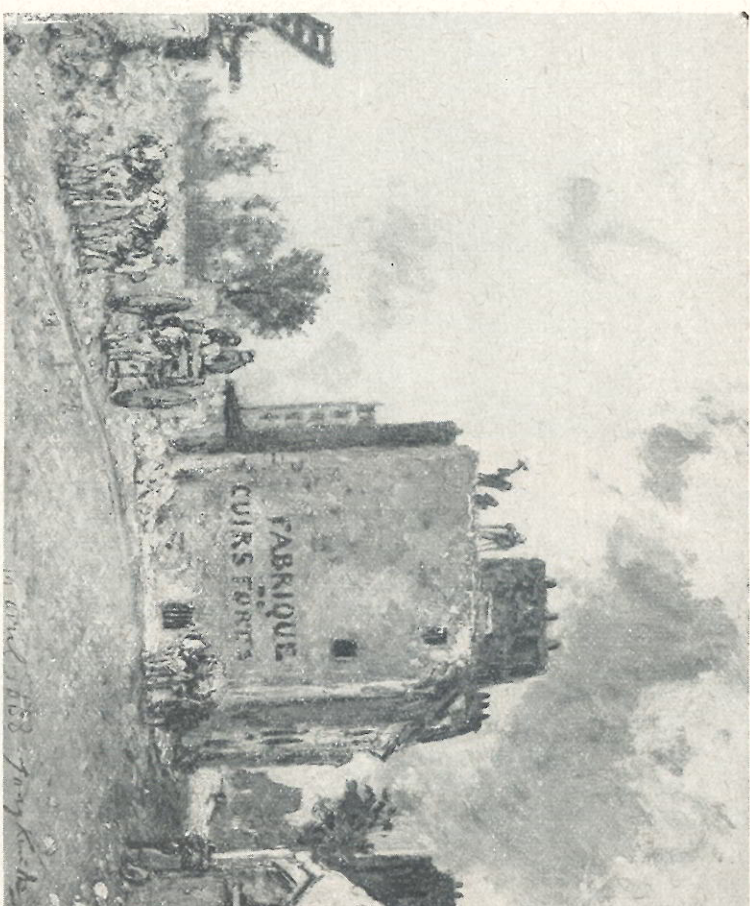
VAN: SOLEX-NEUILLY SUR SEINE-FRANKRIJK
AAN: VANDERHEEM-HOLLAND

Zijn verheugd onze welgemeende gelukwensen te zenden bij de geboorte van de honderdduizendste Hollandse Solex. Moge er nog vele geboorten volgen.

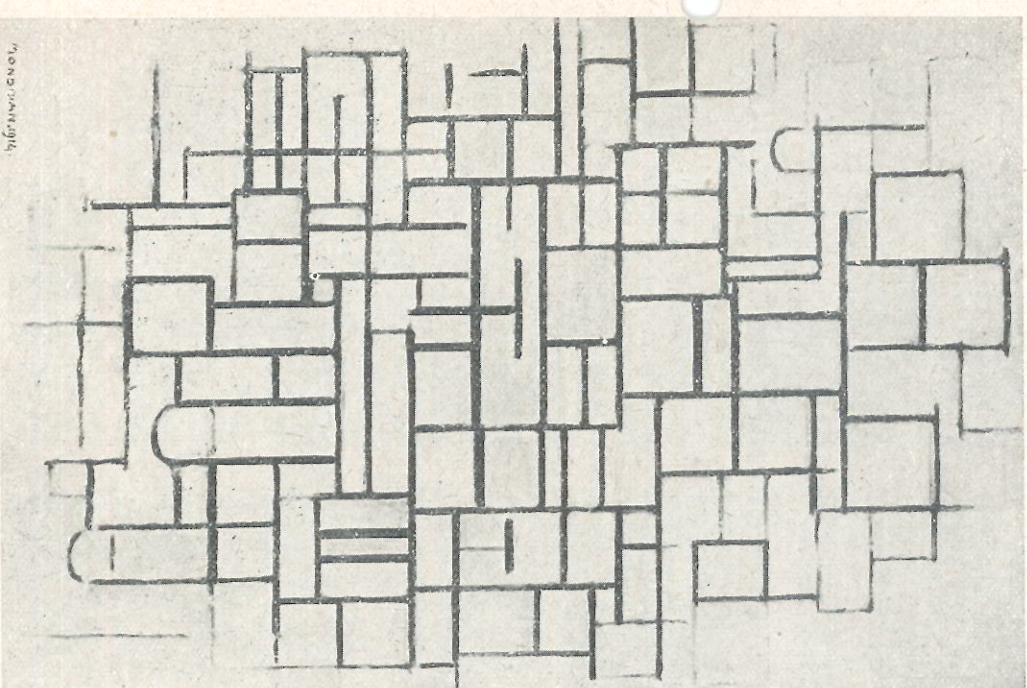
SOLEX
(Deze telegrammen werden gewisseld op 14 April 11.).

Wat willen die moderne kunstenaars?

U wilt natuurlijk reeds lang, dat de tijd voorbij is waarin men voor het bezoeken van een museum zijn bestek pakt aandeeld, of, zoals in sommige landen gebruikelijk was, zijn hoge hoed opzette.

Wat willen die moderne Kunstenaars?

U wilt natuurlijk ook, dat de musa gemeenschappelijk eigendom zijn, dus ook van U die door Uw belastingen deze instellingen steunt.

Toch zijn er nog, die menen dat de musa gebouwen zijn, waar men zeer geleerd voor moet zijn om er in rond te wandelen en dat men er fluiserend en geheimzinnig moet spreken.

Maar ook al behoort U niet tot deze laatste groep, toch heeft U bij het zien van schilderijen U wel eens afgevraagd: „Wat bedoelen die kunstenaars nu eigenlijk?“, of U heeft gezegd: „Dat is niets voor mij, dat begrijp ik toch niet, het lijkt niet meer op de natuur.“

Over deze moeilijkheden, die zich vooral voordoen bij het zien van moderne kunst, willen wij graag eens met U praten in een cursus die speciaal voor het personeel van Van der Heem gehouden zal worden. In deze cursus zullen wij zowel de oudere als de moderne schildersolen be-handelen en aantonen, dat er een logische ontwikkeling te bespeuren valt naar het moderne kunstwerk.

Wilt U enkele namen van kunstenaars van wie werk in het museum te zien is en die wij zullen bespreken? Israëls, Matis, Bosboom, Jongkind, Toorop, Van Gogh, Mondriaan, Ouborg.

Wij zullen tevens bekijken hoe een kunstwerk tot stand komt en met welke middelen de kunstenaar werkt, wat hij met deze middelen kan doen en wat lijnen, vormen en kleuren eigenlijk zijn.

Dat de twee schilderijen die wij hierbij afbeelden,

1. De afbraak — J. B. Jongkind
2. Compositie 6 — P. Mondriaan

niet zo ver van elkaar afstaan als op het eerste gezicht lijkt, hopen wij U op het einde der cursus duidelijk gemaakt te hebben.

HARRY VERBURG,
Hoofd Pedagogische Afdeling
v.h. Gemeentemuseum van
's-Gravenhage

Vier cursusaftonden zullen op Woensdagavonden binnentkort beginnen. Deelname f 0.50 totaal. Aanmelden bij de afd. Soc. Zaken of bij Kernleden.

ONS BEDRIJF EN DE B.B.

Wij belooften U de vorige keer te schrijven over de maatregelen welke in het kader van de Bedrijfsbescherming door de Overheid worden genomen.

Deze maatregelen zijn verdeeld in drie groepen:

1. *Thans te nemen maatregelen:*
 1. Aanwijzen van een hoofd bedrijfsbescherming;
 2. Samenstellen van een beschermingsplan;
 3. Regelen van de verhouding bedrijfsbescherming-overheidsorganisatie;
 4. Inschakelen resp. werven van personeel voor de hulploegen der bedrijfsbeschermingsorganisatie;
 5. Opstellen en oetenen van het personeel bedoeld onder 4.
- II. *Maatregelen te nemen welke binnen een week na afkondiging van de staat van paraatheid, welke nimmer reeds thans voorbereiding vragen:*
 1. Aanwijzen van een hoofd bedrijfsbescherming;
 2. Samenstellen van een beschermingsplan;
 3. Regelen van de verhouding bedrijfsbescherming-overheidsorganisatie;
 4. Inschakelen resp. werven van personeel voor de hulploegen der bedrijfsbeschermingsorganisatie;
 5. Opstellen en oetenen van het personeel bedoeld onder 4.
- III. *Geplande maatregelen:*
 1. Regelen van wederzijdse hulpverlening tussen aangrenzende bedrijven en eventueel voorbereiden van een gezamenlijke beschermingsorganisatie;
 2. Formeren en uitrusten van pionierploegen, ordedienst, enz.;
 3. Inrichten van een centrale post;
 4. Treffen van eventuele aanvullende maatregelen ter verhoging van de operationele paraatheid der bedrijfsbeschermingsorganisatie;
 5. Treffen van maatregelen ter bescherming van gebouwen, installaties en voorraden.

schonken en dit jubileum getuigt ervan, dat het nimmer werd beschaamd.

Het typeert bij uitstek de grote gaven van hoofd en hart van de heer Van Randwijk, dat hij de vele en velerlei taken, welke hij op zijn weg vond, steeds wist te volbrengen op een wijze, waarvoor wij hem te allen tijde erkentelijk zullen blijven.

In de afgelopen 25 jaren hebben de beide zo nauw samenwerkende vennootschappen gelukkig verscheidene aangename gebeurtenissen meegemaakt, doch het spreekt vanzelf, dat de moeilijkheden haar evenmin bespaard zijn gebleven.

Steeds was het onze president-commissaris, die erop bijdroeg deze laatste te overwinnen.

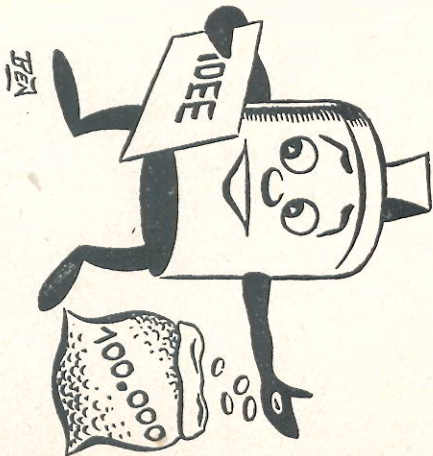
Het doet mij genoegen er anderzijds aan te herinneren, dat de band tussen Stokvis en Van der Heem gelukkig zo nauw was aangehaald, dat, toen er in 1940 moeilijkheden rezen, de keuze op mij viel om te worden benoemd tot directeur van R. S. Stokvis & Zonen N.V., een functie, die ik gedurende 7 jaren heb vervuld.

Onder meer was het in die tijd, dat wij naar Indonesië gingen, waar Java-staal-Stokvis N.V. werd opgericht.

Vrij mag dan ook worden gesteld, dat Van der Heem wederkerig de Stokvis-belangen heeft gediend.

Beste Koois,

Thans graag nog een persoonlijke woord. De familie Van der Heem en de gehele staf van Van der Heem N.V. brengen je op deze dag hulde en danken je voor hetgeen je in de afgelopen 25 jaren voor ons allen hebt gedaan. Het komt niet vaak voor, dat een president-commissaris kan terugzien op een 25-jarige activiteit bij één en dezelfde onderneming, noch, dat die onderneming mede door zijn hulp uitgegroeid is van een „eenmanszaakje”

Idee van de heer H. J. Slagmolen, Utrecht: het toepassen van een hand-wikkelmachine voor het aanbrengen van de buitenwikkeling op hysteresis-rotoren e.d.

In verband met de betrekkelijk geringe productie was voor dit werk geen wikkelmachine gereserveerd en werd de wikkeling met de hand aangebracht.

Uiteraard betekende zulks een tijdrovende arbeid. De heer Slagmolen stelde voor om een eenvoudig handwikkelaapparaat te maken. Dit is gebouwd en het blijkt in de praktijk goed te voldoen. Het idee is beloofd met f 15,—.

*

De heer Verelzen kwam met het voorstel het zilverstaal, dat bij de fabricage van de pen GZ 64536 wordt gebruikt, te wijzigen in automatenstaal en uit te harden.

De hierdoor verkregen besparing is pjm. 0,5 cent per stuk en, de productie-hoeveelheden in aanmerking genomen, levert dit idee een beloning van f 5,— op.

*

Door de overvloedige lak van de luchtfilterhuizen met een band 240 af te glanzen, inplaats van de verdunning te gebruiken en vervolgens met viltstijven te slijpen, wordt een besparing verkregen; deze methode zal voortaan worden gevolgd.

De heer Saat ontving voor dit goede idee een premie van f 15,—.

*

Het voorstel van de heer Lankhorst is niet uitvoerbaar, daar het hier een kottendoor betreft, waarmee een sleuf wordt gestoken door middel van het bewuste beteltje. Een zaagfrees zou niet in het werkstuk gebracht kunnen worden.

Deze inzending is echter wel de aanleiding tot het herzien van de toleranties zodat het beteltje iets langer kan worden gebruikt. Voor de tip is f 2,70 toegekend.

tot een groot-industrie, die artikelen vervaardigt, welke niet alleen in Nederland maar over de gehele wereld bekendheid genieten en de naam Erres tot een begrip hebben gemaakt. Met dit jubileum wens ik je van harte geluk en graag geef ik uitdrukking aan de hoop, dat het je gegeven mag zijn je functie nog vele jaren te vervullen op de wijze, die wij allen van je kennen: met elan en energie!

Stokvis

MIJNHEER JAN, OFFICIER IN DE ORDE VAN ORANJE-NASSAU

DE HEER J. VAN DER HEEM wordt hier, namens het bestuur van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor 's-Gravenhage, gelukgewensd door de ondervoorzitter, de heer mr Van Bosse.

Het heden en het verleden

MAANWEG, 29 April 1954. — „U zult begripen, dat ik niet ben gekomen om goedemorgen te wensen. In opdracht van de Minister van Economische Zaken moet ik U mededeling doen van het feit, dat H.M. de Koningin U, mijnheer Jan van der Heem, krachtens het Koninklijk Besluit van 10 April 1954, nr. 17, heeft benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. Ik zal U thans deze onderscheiding opspelden.”

Met deze gedenkwaardige woorden, uitgesproken in de hal op de 4e etage Hooftkantoor Maanweg door dr J. W. Noteboom, burgemeester van Voorburg, werd mijnheer Jan het derde Koninklijk onderscheiden lid van de Directie en het Bestuur van Van der Heem N.V.

De president-commissaris, de heer J. van Randwijk, bood met een kernachtige toespraak de versierselen aan, bij deze benoeming behorende.

De ondervoorzitter van de Kamer van Koophandel, de heer Mr van Bosse, feliciteerde de voorzitter namens het Bestuur van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor 's-Gravenhage. De heer Oosthoek als vertegenwoordiger van de drie Kernbesturen achtte de verkregen onderscheiding ook voor het personeel van Van der Heem N.V. een heuglijk gebeuren.

Mijnheer Leo sloot de rij van sprekers op de hem eigen korte en niet van humor gesprende wijze.

Mijnheer Jan, die om 9.15 uur met zijn moeder en zijn oom arriveerde, vond de feestelijk met bloemen versierde hal vol met vrienden en medewerkers.

De organisatie van de huldiging was een volkomen verrassing voor hem: „Ik vroeg mijn oom: „Wat is hier te doen?” „Miks” zei hij kort en toen begon er iets bij mij te dagen. Ik ben zo blij als een kind, waarvan ik wil verbinden, dat een kind het product van zijn omgeving is. Ik beschouw de onderscheiding dan ook mede bestemd voor allen, waarmede ik mag samenwerken.”

Nadat de genodigden de Officier hadden gelukgewensd, bleef men geruime tijd gezellig bijeen, tot mijnheer Leo het sein gaf: „Vooruit allemaal, nu weer aan je werk!”

Een bijzondere dag

Er zijn veel opmerkelijke dagen in een jaar, maar op 29 April j.l. was het een zéér bijzondere dag.

Een bijzondere dag voor de heer J. v. d. Heem, in zijn functie van voorzitter van de Haagse Kamer van Koophandel, een bijzondere dag voor de familie v. d. Heem, maar evenzeer een bijzondere dag voor het personeel van Van der Heem N.V. en de E.N.A.F. N.V., van welke vennootschappen de heer Jan de jongste directeur is.

Aangenomen mag worden dat de benoeming tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau o.m. plaats vond met het oog op het voorzitterschap van de Kamer van Koophandel en Fabrieken van 's-Gravenhage, hetwelk de heer J. van der Heem sedert enkele jaren bekleedt. Doch vast staat dat zij evenzeer verband houdt met het feit, dat de heer J. v. d. Heem onze directeur is en wanneer wij onze voldoening uitspreken, dat de heer Jan een Koninklijke onderscheiding te beurt is gevallen, dan is het op grond van het hierboven genoemde feit, dat de 29e April ook een bijzondere dag is voor ons personeel.

Op welke functie de onderscheiding dan ook meer in het bijzonder betrekking moge hebben, in alle beschiktheid menen wij toch zeker te mogen zeggen, dat de twee vennootschappen, waarvan de heer J. v. d. Heem directeur is, de leerlingen zijn geweest waardoor hij als voorzitter van de Haagse Kamer van Koophandel zoveel waardevol heeft ondervonden. Daarom, mijnheer Jan, ook namens het gehele personeel van Enaf en Van der Heem N.V. hartelijk gefeliciteerd met Uw Koninklijke onderscheiding en wij hopen, dat U deze nog lang en met ere zal mogen dragen.

DE DRIE KERNBESTUREN.

Solex-puzzle-plaag

Wij zullen het nooit meer doen! „Leuk,” zeiden ze tegen de Redactie, „er moet eens een puzzle in komen.” „Zouden de abonnés daar nu wel zin in hebben?” betwijfeldten wij toen.

Mensenkinderen, waar zijn wij aan begonnen. Eerst kwamen de inzendingen druppelsgewijs, maar op een gegeven moment was de beer los! „Vijftig!” lelden wij trots. „Honderd,” zeiden wij wat later, benepen.

Nu worden wij alleen maar schichtig, als de postman er aan komt en grijpend een pak inzendingen over het bureau kwakt.

Gelukkig, 1 Mei is de inzendtermijn gesloten. Wat gaan wij nu doen? Juist! Een commissie benoemen. Die moet maar confereren over de prijzen en wie er mee mag gaan strijken.

Mijnheer Leo, COMMISSARIS VAN STOKVIS N.V.

EEN VAN DE GRONDLEGERS van de thans grootste Haagse industrie is de heer L. W. van der Heem. Onze oudste directeur, vandaag benoemd tot commissaris van de Verkoopmaatschappij R.S. Stokvis en Zonen N.V., heeft het bewijs geleverd, dat d u r f — naast kennis en enthousiasme — het element is, waardoor een mens in het leven kan slagen.

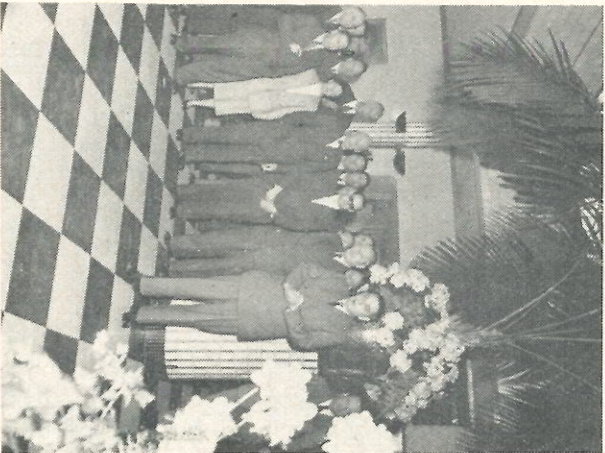
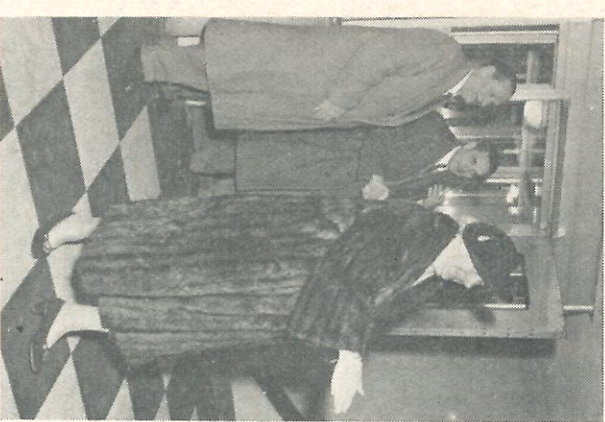
Durf, want er is rijp beraad voor nodig geweest het buitenantschap vaarwel te zeggen voor de voor velen in 1926 dubieuze toekomst van de radio.

Mijnheer Leo is de man, die in het begin al spoedig zag, dat die klantjes zo te hooi en te gras geen reële basis voor de toekomst konden geven. Hij ondernam met een radiotoestel onder de arm de pelgrimstreks naar Stokvis, waaruit een proeforder voortvloede.

Hij was de man, die na de vreugde over het verkrijgen van de eerste grote opdracht tot levering van 309 toestellen binnen zes maanden, 25 jongens, kersvers van de ambachtsschool, aannam en een merkwaardige cursus in het bouwen van radiotoestellen gaf; de man ook, die later de stofzuiger in productie nam en daardoor de seizoenspijken in de productie wist te nivelleren. Liefde voor het werk en het vernogen, die hielden op zoveel mogelijk mensen over te dragen zijn de redenen, waaraan mijnheer Leo zegt zijn succes te danken te hebben.

„En aan het feit, dat één ons geluk in het leven vaak van meer belang is, dan een pond verstand”. Voor wie leren wil is de les, dat deze carrière stoelt op de combinatie „mijn hobby is mijn werk”. De heer L. W. van der Heem acht de handel tekort gedaan in waardering. Zonder fabrikanthen geen handel, maar zonder verkoop evengoed geen fabrikanthen.

Mijnheer Leo heeft een mooi bureau

OOM LEO had plezier in de geslagde krijtslist, voor neef Jan opgezet met de moeder van mijnheer Jan, mevrouw Van der Heem (foto links). „Val niet flauw, de dokter (van Werkum) staat naast me.” V.l.n.r., de heren L. W. van der Heem, drs v. Lutjerveld, Niermeier, De Boer, Van Randwijk, Van Bel, mej. Colijn en de heer Wezenaar.

Oom Leo, welkom bij Stokvis!

TOT MIJN SPILT heeft iemand mij gevraagd in dit blad iets te schrijven, over het feit, dat de heer L. W. van der Heem tot commissaris bij R.S. Stokvis en Zonen N.V. is benoemd.

Tot mijn spijt is dat gevraagd; ik had het liever geheel eigener beweging en spontaan willen doen.

Ik ben er minstens even blij om, als bij. Van der Heem en Stokvis werken nauw samen. Zij willen van die samenwerking getuigenis afleggen in hun bedrijven en zij willen die verbondenheid aan de buitenwereld tonen. Zij zijn trots op die samenwerking.

Sinds een kwart eeuw is Stokvis in het bezit van Van der Heem vertegenwoordigd. De zaak Van der Heem is in die periode belangrijk gegroeid en is nu ruimtelijk toewarsen. En reeds nu dien hoogte is het volkomen verantwoord, dat Van der Heem in het bezit van Stokvis zitting neemt.

De nieuw benoemde commissaris is een man van grote energie en fantasie. Gedurende de oorlogsjaren was hij bij Stokvis mededirecteur. Hij kent onze zaak en zij neemt 'n grote plaats in zijn hart in.

Naam en leiding en namens die hele grote Stokvisfamilie wens ik hem van harte geluk bij zijn weder-inreden in de Stokvis gelederen.

Hij is daar oprecht welkom.

Dat deze benoeming is geschied op de dag, waarop ik het voorrecht heb 25 jaar aan Van der Heem N.V. verbonden te zijn, zou men geneigd zijn toeval te noemen, misst men deze naam toekent aan een orde, die men niet kent.

Leo, dat Stokvis nog vele jaren van jouw adviezen mag profiteren en, heel onbescheiden, dat ik dat mag eren.

1 Mei 1934.

J. VAN RANDWIJK.

Ook Uw huisgenoten

De Directie van Van der Heem N.V. stelt er prijs op, dat een personeelsorgaan wordt uitgegeven.

Waarom?

Om de — zo noodzakelijke — band tussen alle medewerkers te verstevigen. Dat geschiedt op de manieren, die U in elk nummer ziet toegepast: het vermelden van jubilarissen, van nieuwkomers, van allerlei mededelingen, door humor uit ons bedrijf, enz.

Ook het geven van korte reportages over de werkzaamheden van een bepaalde afdeling of persoon draagt bij tot vermeerdering van de kennis van ons bedrijf en de waardering voor elkaars werk.

Daarom is het zo plezierig, dat velen bereid worden gevonden een bijdrage te leveren.

Eén stukje in de band, die ons bindt, wordt wel eens uit het oog verloren. Dat is de band met de huisgenoten van de werkers uit het Van der Heemse Huis. Daarom: laat Uw huisgenoten „het V.D.H.-tje” ook lezen. Nog liever: laten zij ook eens een bijdrage leveren. Die wordt van harte begroet door De Redactie.

Hierbij dank ik ook namens mijn vrouw, directie, chefs en collega's voor de mooie cadeaux en de belangstelling, bij mijn humelijk onderdoenden.

D. VERWEY en
echtgenote
Afd.: G. 4000.

Directie, chefs, bazen en personeel en Kernen van Fabrieken Moanweg en Utrecht: hartelijk dank voor de felicitaties en de mooie cadeaux, bij mijn 12½-jarig jubileum ontbangen.

Stofzuigermontage.
G. LINDENHOF

De oudste band...

De oudste band tussen de heren Van Randwijk en Van der Heem vond de bekroning in de eerste opdracht van Stokvis tot levering van radiotoestellen uit onze fabriek. Die order ziet U hiernaast.

Het moet, behalve onze directie, ook de jubilerende president-commissaris met gerechvaardigde trots vervullen, dat Van der Heem N.V. in 27 jaar zo is gegroeid.

Om antwoord te krijgen op de vraag „Hoe wordt men president-commissaris, directeur, acteur, voetballer, commissaris van vele ondernemingen, enz., enz.” hebben wij de heer Van Randwijk thuis opgezocht.

Thuis: een eenvoudige villa met vriendelijke glas-in-lood-ramen, gelegen aan een drukke verkeersweg in Dordrecht. Een klein bord boven de erker vertelt, dat hier de vice-consul van Zweden woont, een eervolle benoeming voortgevolgd uit de vele contacten met dat land. Een druk op de bel en de gashere doet zelf open.

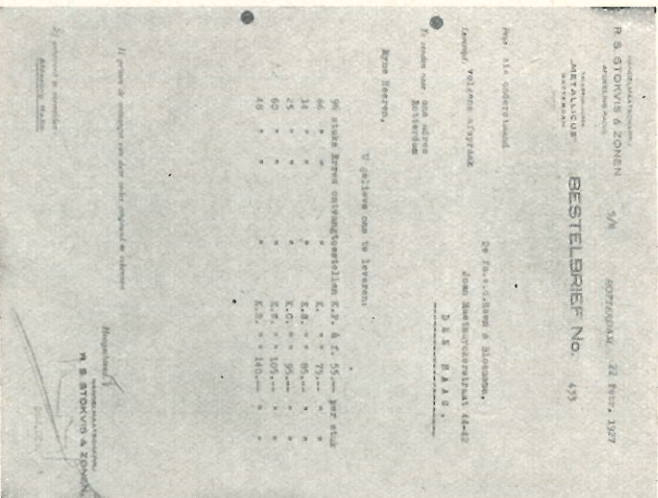
De heer Van Randwijk is een groot liefhebber van de zon. Daarom geschiedt het praatje in de tuin, in de zon, op de rustbank (verjaarsgeschenk van zijn dochter, mevrouw mr. Henny).

„Over de band tussen Van der Heem als fabrikant en Stokvis als verkooporganisatie zullen jullie wel genoeg weten.” De heer Van Randwijk lacht, als wij hem vragen hoe hij tot directeur van een handelshuis met drie en twintig-honderd employés en president-commissaris van een fabriek met meer dan tweeduizend werknemers is opgeklimmen.

„Heel in het kort: na enkele kantoor-baanjes kwam ik als aankomend be-dienende bij Stokvis. Door omstandigheden (de heer Van Randwijk zal bedoe-len: door heel hard en met liefde werken. Red.) werd ik na een paar jaar chef van de toen nog onbetekende af-deling gereedschappen. Die afdeling is met de bloei van Stokvis in belangrij-heid toegenomen. Mijn benoeming tot onder-directeur, later tot directeur volgde.

In 1927, bij het eerste bezoek van de heer L. W. van der Heem, moet ik in-tuitlet iets hebben gezien in de toe-komst van radiotoestellen. Dat gevoel bleek al spoedig juist te zijn: Van der Heem moest uitbreiden en de finan-ciële interesse maakte mij commissaris.

Ik heb diepe bewondering voor de heren Van der Heem, die door durf, initiatief en een schier onbegrensd werklust zichzelf hebben gemaakt tot wat zij nu zijn. Daarmede tevens door de geschieden werkegelegenheid ook so-ciaal zich hebben geschaard onder de Nederlanders, die in de onmisbare industrialisatie een groot aandeel heb-ben gehad.” Uit het gesprek blijkt een enorme waardering en genegenheid met name voor onze oudste directeur.

belangrijke zaken kan delegeren. Daar-door is het hem mogelijk geweest, tijd te vinden voor zijn tweede hobby: het amateurtoneel. Van „Inter Amicus” is hij twee-en-veertig jaar voorzitter; een leider, die met groot talent op de plan-ken staat.

Hij was actief voetballer van de Dordse voetbalclub DFC, waarvan hij nu — actief — erelid is. Twee-en-twin-tig jaar lang al schijft hij zijn maande-lijke rubriek in het clubblad onder de naam Koran (KOos van Randwijk) op een wijze, een bereepsjournalist waar-dig.

De belangrijkheid van zijn hoofdtaak en zijn andere functies hebben het gezinsleven niet verstoord. In alles werd en wordt meegedeeld.

Een „keiharde” zakenman? Misschien wel. Maar een „keihard” mens? Stellig niet, zoals blijkt uit de bestuursfuncties, welke de heer Van Randwijk bekleedt in vele organisaties op sociaal gebied.

„In de omgang geen donderdon; een gemakkelijk mens, zonder drukte, maar met een niet te beschrijven gezag”, zeggen zijn naaste medewerkers.

Zes en zestig jaar is onze jubilerende president-commissaris, die dagelijks op de zaak aanwezig is.

Moge God hem nog vele jaren tot genoegen van zichzelf en zijn familie en tot heil van ons allen de kracht en de bezieling schenken, waarvan o.m. de machtige band tussen Stokvis en Van der Heem het resultaat was.

Ook namens mijn vrouw bedank ik Di-rectie, Chefs en collega's van harte voor de mooie cadeaux, die wij bij ons huwelijk kregen.

*

Mede namens mijn echgenoot dank ik de Directie, Chefs en collega's voor de cadeaux en belangstelling bij mijn huwelijk onder-vonden.

G. v. d. Voort-Bijne,
afld. Montage.

...en de jongste band

„Inter Amicus”, het Dordtse amateur(!) toneelgezelschap voerde eergisterenavond voor de Van der Heemers het stuk „De Forellenvisser” op. V.l.n.r. de bisschop (J. van Randwijk), de moeder (Jenny Moolkamp), Nelly (Wilka Sleuwtis) en René (H. C. Helleman)

VOLGENS DE ARTIKELEN 66 en 67 der Grondwet worden Ridderorden ingesteld door een wet, op voorstel der Koningin. Hier te lande bestaan de volgende orden: Militaire Willemso-Orde, Orde van de Nederlandse Leeuw, Orde van Oranje-Nassau, Huisorde van Oranje, Huisorde van de Gouden Leeuw van Nassau. De Orde van Oranje-Nassau is ingesteld bij de wet van 4 April 1892 en strekt

„tot verernde onderscheiding van Nederlanders of vreemdelingen, die zich jegens de Koningin en de Staat of jegens de maatschappij op bijzondere wijze hebben verdienstelijk gemaakt.”

Zij bestaat uit 5 klassen, t.n.v. de Grootkruisen, Groot-officieren, Commandeurs, Officieren en Ridders, alsmede uit Eremedailles, te verlenen in goud, zilver of brons.

* * *

Wel te onderscheiden van de instelling ener orde valt de benoeming daarin in enigerlei klasse. Deze geschiedt door H.M. de Koningin, zij het in overeenstemming

met het karakter der Nederlandse staatsinrichting onder vermaandoorlijkheid van de desbetreffende Minister. Hierin ligt de verklaring van het feit dat bij gelijkrijdige onderscheiding (zoals dit gebruikelijk is ter gelegenheid van Hare Majesteits verjaardag) van verscheidene landgenoten en — voorzover zulks mogelijk is — van vreemdelingen de benoemingsbesluiten zijn ingedeeld in categorieën, overeenkomende met de ministerie departementen.

De heer J. van der Heem werd tot officier in de Orde van Oranje Nassau benoemd bij Koninklijk Besluit van 10 April 1954, No. 17, in de categorie Economische Zaken.

* * *

Bij de vele mensen, welke onze Directie naar aanleiding van deze benoeming reeds werden aangeboden of nog zullen bereiken — een gebeurtenis welke op de dag of plaats rond 5 jaar na de toekenning van dezelfde onderscheiding aan de heer L. W. van der Heem — voegen redactie-commissie en redacteur van het V.D.H.-tje in waardering en met preugde gemaakte de hante. v. L.

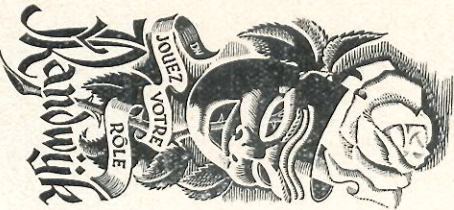
„De Forellenvisser” gespeeld door „INTER AMICOS” beroepstoneel!

ZESHONDERD-VIJFTIG Van der Heemers, alsmede genodigden, hebben genoten van de voortreffelijke opvoering, eergisteravond aangeboden door de heer J. v. Randwijk.

Na kennisgeving van critieken over vroegere prestaties van „Inter Amicos”, de Dordtse amateur-toneelveren, waarvan onze president-commissaris reeds 42 jaar voorzitter is, waren de verwachtingen vrij hoog gespannen. Zoals is gebleken, toch nog niet hoog genoeg. De beperkte ruimte in deze kolommen laat geen gedetailleerde beschrijving toe. Hetgeen wij op 29 April hebben gezien, leunt zeer dicht tegen beroepstoneel aan.

Namen noemen heeft geen zin: het samenspel was uitstekend, de typeeringen waren heel knap.

Zeshonderdvijftig mensen in één zaal zijn zó gevangen geworden in dit drama, dat een vallende spel hoorbaar geweest zou zijn. n Prachtige avond, lot voor re-gisseur Bert Dijkstra.

Estibris van de heer amateur-toneel Van Randwijk „Joulez voir” (J. v. R.)

MONSEIGNEUR LESCURE (J. van Randwijk) en zijn jeugdvriendin, de moeder van Jean (Jenny Moolekamp).

PARAAT... VOOR HEN DIE STIEBVEN

Wanneer het U vergaat als mij, is het mogelijk dat U op een gegeven moment in de knoop komt met Uzelf. Die knoop kan worden veroorzaakt door een financieel probleem, een ander materieel vraagstuk waarvoor U niet geestelijke moedigheid niet meer wilt strijden om het kwijt te raken en dat kan dan tevens betekenen, dat Uw moreel niet sterk genoeg is, om met de vereiste kracht dag in, dag uit, verder te gaan.

Omdat dit verschijnsel zich reker manifesteert dan wel wenselijk is, en omdat de berdenking van de berijding voor de deur staat, is het goed daarover eens met U van gedachte te wisselen.

Tweelen belanden tegenwoordig in een sfeer van neerslachtigheid, die het leven somber maakt. De één zit daarover een paar dagen lener, maar een ander kan er zich niet meer uit losmaken. Zonder in te gaan op de redenen hiervoor: men MOET zich daarvan kunnen berijden. Omwille van Uzelf, omwille van Uw binnengedachten, Uw vrienden, ja en ook omwille van Uw vaderland en... omwille van hen die er niet meer zijn.

Special doel ik op diegenen, die in de oorlog zijn omgekomen: gefusileerd, gestorven in een concentratiekamp, gesneuveld op het slagveld. Weet U, zij stierren niet omdat het nu eenmaal niet anders kon. Zij stierren „ergens” voor. Het is irrelevant, of één zich offerde uit idealistische overwegingen, een ander uit vaderlandsliefde en een derde om weter andere redenen: ten slotte stierren zij voor U, voor ons. Het DOET er immers niet toe of zij zich realiseerden, wat hen bevoog tegen de Duitsers op te trekken: want zelfs zij, die zichzelf geen reukenschap gaven van de moietoren van hun strijd, zij hadden dan toch diep in hun binnensie „iets” wat hen deed strijden voor ons, om een vrij land terug te winnen. Zeker, zij deden dat ook voor zichzelf: om zelf straks te kunnen gaan en staan waar zij wilden en om vrij te kunnen leven en werken en om pijn weer te mogen zeggen hoe je erover denkt. Alleen: zij hebben het niet overleefd.

Welkom

B. G. Holswilder, Mechanische afd. T.C.; H. Kort en F. Stumpf, Inleeband; F. H. Nieuwland, Montagecontrole; J. C. v. Aalst, Kostprijs; F. A. Elsberg en G. Vacher, Tyd-schrijverij.

Welkom in Utrecht: J. W. Hoonaeker, afd. Draaierij; J. G. Lin-schoten, afd. Magazijn.

Gefeliciteerd

met het huwelijk van: De heer J. Koning (afd. Montage) met mej. L. Huttele per 14-4-54. B. Roos van Raadhoven, afd. expeditie op 23.4.1954 met mej. H. v. d. Kruyf.

GEBOREN

Mientje Sophia, dochter van J. S. v. Baaren-Steekoven, afd. Montage per 24.4.54. d. Wee, afd. Montage per 24.4.54. Catharina, Maria, Theodora, dochter van G. Meyers, afd. Wiskel op 15.4.1954.

De berijding heeft reken niet ge-brucht wat zij ervan hadden verwacht. En lenlone leidt dat besef sommigen tot bespiegelingen van „het is kindele in Nederland en vervol in de rest van de wereld”.

Wanneer U in dat stadium bent aangeland en daarvoor zo met Uzelf in de knoop zit, dat U de nodige levenswijf niet meer kunt opbrengen, dan kan het nuttig zijn dat U naar de Walsdorper-rikke gaat.

Drie boulen knizen duiden aan, dat hier Nederlanders werden vermoord. De Walsdorperrikke is nu, negen jaar na de berijding, niet gevonden dan de plaats, waar bepaalde personen ten dood werden ingeleid. Hier immers worden jaarlijks op de 4e Mei zonder toespoken en zonder vertoon de doden uit het gehele land beradacht.

Op deze plek komt U dan met Uw sombere gedachten. Zomare eens, bij woeker op een mooie dag. Wellicht blijft U het „kindele” vinden in Nederland, blijft de wereld een „verrofte boel”.

Maar bereft in ELK geval, dat zij die stierren „ergens” voor stierren. Als U ZELFS hier niet kunt terugvinden een dankbaarheid, dat U de berijding hebt beleefd, zelfs niet een blijheid kunt opbrengen over de VRIJE wereld om U heen, dan kan er toch nog wat voor U overblijven. Dat moet dan zijn het realiseren van het feit, dat de doden iets hebben achtergelaten: een eenzame vrouw, een vriend, een kind.

En een plicht. Misschen kunt U dan in de plicht vinden, om verder te gaan. Niet definitief, niet alleen maar te doen, wat noodakeijkerwijze gedaan moet worden, maar met de bij die plicht behorende lef om te strijden tegen alles wat niet goed is: om te bebouden alles, wat wel goed is.

Daar hebben de nabestanden recht op, maar in de eerste plaats de geu-len.

Die moed te kunnen opbrengen, paraat te zijn om op deze wijze verder te gaan, eerst dat besef maakt het offer van hen, die nu slapen, niet tenergeefs.

Ni.

Paastournooi Utrecht

Het grote Paas-klaverjastournooi, dat op Donderdag 15 April in de cantine van fabriek Utrecht werd gehouden, is een overtuigend succes geworden. De avond was georganiseerd door de heren Van der Linden, Bul en Loozekoot.

De Directie gaf haar — zo gewaardeerde — medewerking, door voor de helft in de kosten bij te dragen. Voor de prijzen waren enige honderden eieren beschikbaar gesteld, welke een buitengewoon stimulerende invloed op de prestaties uitoefenden. Er werden teminste tientallen „pannen” gespeeld door de 64 deelnemers, die tenslotte allen — de laatste evengoed als de eerste — in de prijzen vielen.

Winnar werd de heer Pel met een totaal van 6474 punten.

H. COOMANS.

De Maanweg heeft een eigen — prachtige — brievenbus in de Postkamer. Ontwerp van de heer De Jong, vervaardigd door de heer Van Noordt. Figuratief: mej. Strathoff.

WIELENBANDERS VOOROP

Er worden door enkele Enaf-personeelsleden wel degelijk bijdragen voor ons VDH-tje geschreven, maar uit Uw brief aan de Redactie blijkt, dat U geregeld minstens één keer de naam „Enaf” of „Solex” wilt lezen.

Vergeet niet, dat wij onder dezelfde Directie als aan de Maanweg en Utrecht ressorteren en dus de grote Van der Heem-schare vormen, die beziel zijn van alle producten, die wij vervaardigen en dat wij in diversen daarvan over en weer een aandeel hebben in het tot stand brengen ervan.

Het is U toch bekend, dat Utrecht en de Maanweg eveneens medewerken om onze Solex compleet te maken en ver-wachten begrip van U, dat de Enaf-bijdragen voor „het VDH-tje” daarom algemeen worden gehouden.

Indien er echter onder U zijn om over zijn afdeling een aardig gebeuren of een wetenswaardigheid over Uw werk te schrijven, dan zal dit de VDH-lezers zeker prettig stemmen.

Dus raden wij U aan, de hand aan de schrijversploeg te slaan en geen angst te hebben voor Uw eventuele taal-onkundigheden, want die haalt de Redactie er wel uit.

Wielband-werkers en natuurlijk ook overige Enaffers: neem, als U des avonds even rustig zit, de kans waar om ook eens Uw woorden in o n s VDH-tje te verlokken.

EEN STEM VAN DE ENAF

Dank voor deze opwekkende woorden. Wij gaan nog verder dan de symbolieke schrijver van het bovenstaande. Wanneer Uw angst voor taalfouten zó groot is, dat U daarom de pen niet durft opnemen, geeft U dan hetgeen U op het hart hebt even telefonisch door aan de Redactie of — wij schrijven dit zonder te vragen — aan één van de — aardige — dames van Uw kantoor. Dan komt Uw bericht vanzelf in UW VDH-TJE

Aangeboden: Een keurige drie-kamerwoning: Huur f 7,90.

Gevraagd: een soortgelijke woning in Ede, Arnhem of omgeving.

Te bevragen: Merv. Hagebeek, T. Cavusstraat 17, Voorburg.

Aangeboden: Zonnige eerste étage te Voorburg, bestaande uit 2 kamers en suite, 2 slaapkamers, huur f 17,70 (incl. verhoging). *Gewraagd:* Woning te Scheveningen. *Opgeven:* Kerst, Werkvoorbereiding.

OPERATIE „CARNAVAL”

Om tien minuten voor zes werd de heer De Bruijn (portier Maanweg) gealarmeerd: „Brand bij Van der Heem, afdeling Draaierij, codewoord Carnaval.”

Dat was het begin van een breed opgezette oefening voor onze Bewakings-, Brandweer- en E.H.B.O.-diensten, een oefening die als een goed gesmeerde machine liep.

De brand ontstond in de afdeling Draaierij tengevolge van een defect aan een centrifuge, waardoor brandende olie in het rond werd geslingerd, hetgeen met een zware rookontwikkeling gepaard ging.

De brand werd aanvankelijk bestreden door enkele leden van de interne brandweer en daarna door de Haagse brandweer. De laatste verschenen met 2 motorwagens en een ladderwagen ter plaatse; schuimbussers, n schuimkanon en 1 straal, gevoed uit de Broeksloot werden ter bestrijding van het vuur ingezet.

De volgende belangrijke gegevens werden verkregen:

Mr Steevens neemt telefoon in af-deining Draaierij	0	0
Signaal voor portier de Bruijn	0	5
Portier heesht en roept de broodschap: Meld brand bij v.d. Heem, afd. Draaierij, codewoord „Carnaval”	0	40
Portier roept brandalarm om. 1e X	1	00
Idem, 2e X	1	00
Portier neemt telefoon voor brand-weer	1	14
Brandmelding volgens opgeve-Buitenportier met vlag bij geopend nek	1	28
Mr Schippers in Draaierij (Brand-waacht)	2	24
Mr v. d. Ark in Draaierij (Interne brandweer)	2	42
Mr van Es in Draaierij (Interne brandweer)	2	42
1e schuimbuisser bij vuurhaard	3	18
2e schuimbuisser bij vuurhaard	3	48
Mr Dauley in Draaierij (E.H.B.O.)	4	00
Buitenportier haalt looper bij hr de Bruijn	5	24
Motorwagen Rijswijkseweg bij in-gangshek	6	18
Motorwagen ter plaatse (naast Draaierij)	6	48
Ladder van wagen (sleutel voor-deur niet aanwag)	7	06
Mr Schippers met sleutel bij Draaierij	7	54
Mr Pina arriveert op achterterrein	8	09
5 man Haagse brandweer in Draaierij (verkenning)	8	12
Ladderwaggen Rijswijkseweg ter plaatse	8	30
2 schuimbussers apparaten n. Draaierij (1 CO ₂ app. + 1 droogpoederapp.)	9	08
Mr Pina op Draaierij	9	51
Motorwaggen Rijswijkseweg naar Maanweg	±10	00
2 schuimbussers Haagse brand-weer bij vuurhaard	10	12
Motorwaggen Prinsstr. ter plaatse	?	?
Motorwaggen Rijswijkseweg druk-leiding aangesloten	11	09
Drukleiding heeft water	11	45

„Alle hulpstoffen lopen steeds over de heer Stof van het C.P.P.”, lezen wij in een memorandum.

U ziet, wat dat voor die arme mijn-heer Stof betekent.

Vanaf wagen 3 lengten slang uitge-trold

Slang aan slangenrol gemonteerd	12	36
Slang uitgerold	13	12
Schuimkanon gemonteerd aan losse slang	13	54
Brandweerman met kanon naar Draaierij (masker voor)	15	15
Schuimkanon in Draaierij (over de trap)	15	15
Slang van schuimbuisser vast aan 2e slang wagen Rijswijkseweg	15	42
Broeksloot gaat via verdeelstuk naar Draaierij	16	30
2e slang in Draaierij door trapgat	17	00
Mr Ester in Draaierij	18	06
Water vanuit Broeksloot tot ver-deelstuk	18	12
„Brand meester”	19	00
Inrukken geblazen	20	00

Van RADIO-GRAMFOON tot BIJARTKEU

Voor de tentoonstelling „Vrije-tijdsbesteding”, welke Vrijdag 30 April in de fabriek Utrecht is gehouden, bestond grote belangstelling.

De talrijke aanwezigen hebben tevens kunnen genieten van een gevarieerd programma, dat bestond uit een leerzame pottebakkers-demonstratie, accordeonmuziek van een zeer jeugdige muzikant en een tweetal korte films.

Leerzame avond

Een rondgang langs de geëxposeerde werkstukken vormde het hoogtepunt van de avond. Vele knappe inzendingen toonden de bezoekers, wat er in de vrije tijd gepresteerd kan worden. Er waren talloze tekeningen en schilderstukken, vele hand- en borduurwerken, Smyrna-kleedjes en sierlijke huishoudelijke voorwerpen.

De meeste belangstelling ging uit naar een fraaie radiokast met gram-mfoon-combinatie; een waar pronkstuk! Voorts was er te bewonderen een kun-sstig bewerkte bijlartken, iets waaraan menig nuffte zal zijn besteed. De rest van de inzendingen stond op zeer be-hoortlijk peil. Voor de pauze gaf de pot-tebakker enkele aardige staaltjes van zijn kunnen.

Later op de avond werd bekend-gemaakt, dat men toestemming had verkregen tot het houden van een excursie naar een fabriek van aan-de-werken. Deze zal op een nader te bepalen Zaterdagmiddag worden georganiseerd.

Mej. Groeneweg gaat naar Amerika

Zoals wij in het vorige nummer van ons blad schreven, is mej. A. Groeneweg van onze Sociale Dienst uitgenodigd een studie-reis in Amerika te maken.

De vertrekdatum is thans vastgesteld op 4 September a.s.; gereisd wordt met het m.s. „Rijnland” van de Holland-Amerika Lijn. Niet haar tien reisgenoten worden al ge-regeld bijeenkomsten belegd, teneinde zo goed mogelijk voorbereid straks in Amerika te kunnen werken.

De volgende leerzame aantekeningen zijn verkregen:

De heer Ester werd gewaarschuld, de heer Lagendijk niet. De heer Steevens werd wel getracht in de fabriek te bereiken, er is echter niet naar zijn huis gebeld.

Het brandwecrapel is niet omgroeopen volgens instructie, hetgeen tijdsverlies ople-verde. Ook de sleutels kwamen niet tijdig bij de buitenportier.

De buitenportier is de sleutels gaan halen, doch kwam met de verkeerde sleutels, wat later een ophoud van ± 1 minuut gaf. De instructies geven mogelijkheden tot misver-standen.

Geconstateerd werd, dat na werktijd de binnendeuren in de metaalfieling nog open waren.

De slangenrol van wagen Rijswijkseweg was niet goed opgerold en bleef bij het afrol-len vastzitten. De slang, die door het trapgat ging, was niet vastgemaakt.

Verder zijn de blussingswerkzaamheden tot volle tevredenheid verlopen.

STEEVENS

Tot slot werden twee films vertoond:

één interessante film over diepzee be-woners en één „antieke” van Charlie Chaplin. Al met al een leerzame en ge-noeglijke avond, waar de Organisatie-commissie met voldoening op kan te-rugzien.

H. COOMANS.

Vacantie! Waarheen?

Nog drie maanden rusten ons voor de fa-brieksvacantie. Waarheen gaat U?

Weet U het nog niet? Een advies: huur een tent en trek er op uit. Geen gevaag bij familie en kennissen naar onderdak, geen huisje of pension bespreken! Huur U een tent en bespreek deze dan nu al!

Heeft U geen kamperuitrusting? Enkele dingen heeft U thuis zeer zeker al. Per persoon twee dekens, voorts een pannetje en eetbestek. Zietoe, dat is er. Een primus (want meestal mag U geen houtvuur stoken om eten te koken) kunt U voor plan. f 17 kopen. Ook andere attributen voor het kamperen kunt U te kust en te keur in de goede kam-peerartikelenzaken kopen.

Wilt U meer weten van hetgeen te koop is? Inlichtingen verstrekt U graag

E. ETTY, adf. 2651, Telco.

OOK EEN JUBILARIS

DE NEDERLANDSE JEUGDHERBERG CENTRALE gedankt deze maand haar oprichting, van 25 jaar geleden. Kenneneming van het in 1909 in Duitsland begonnen werk, je weten het speelden van een net van tehuizen over dat land om jonge mensen naar buiten te brengen door bij hun trekken een eenduidig, prettig onderdak te ver-schaffen, voerde in 1928—1929 in ons land tot nauwelijng.

De opzet moest zeer bescheiden zijn. Het initiatief toeb ging van de jongeren en hun leetkrachten mit en op meer algemene belangstelling viel voorafslag niet te rekenen.

De eendoud van toen heeft de jeugd en het werk nooit geschaad, maar een werk, dat bestaan uit blijven, streeft omhoog. Succesrijkeit werden de onderkomens beheten en minder simpel. De interesse werd ook bij anderen levendig en zo kwam b.v. met medewerking van een der Twentse fabrikanten in de winter 1928—1929 het „Ijnenboer” te Delden tot stand, de enige jeugderberg mit die tijd, welke nog bersta, nu natunnlijke aangepast aan de eisen der tijd.

Later kwamen in Twente eveneens met steun van de zijde van de industrie de jeugderbergen te Nijverdal en Denselamp tot stand.

In snel tempo groeide het „net”. Gemeenten gingen prijs stellen op een jeugd-berberg binnen haar muren, beestend, dat bezoek van weemdelingen in de leeftijd van 14—25 jaar betekent een behoud en vaak nememijndigst aantal bezoekers van onderen luten. Dat op die wijze ook in Nederland vóór de tweede wereldoorlog een berredigend verspreid aantal jeugderbergen (70) kon worden opgericht, dat in die periode ons land werd ontsloten voor talloze jongeren, die niet aan hotels, pensions, ja zelfs niet aan kamperen toekwamen, wie zon er de waarde voor onze samenleving niet van natorelen?

Hezeer het sociaal toerisme een leenbehoefte is geworden van de jeugd, blijft vel hiermit, dat het hele apparat, in de oorlog met de grond gelijde gemaakt, luttel jaren later tot nieuwe bloei is gekomen. In koorischige jyer is door velen vanaf 1945 van de herbout geweten en geworveld om de zeer grote sommen, die het berstel eiste; het inreteringsprobleem is en was ook hier een moeilijde als elderv!

Sinddien kon die toestand worden gecorrigereerd. In 1953 werden 400.000 over-nachtingen geteld. Van dat aantal nemen de schoolkinderen 25 % voor hun rekening. Volgens de laatste telling brachten jongelieden van buiten onze grenzen 85.000 nachten in Nederlandse jeugderbergen door. Dat wil dus zeggen, dat zij 85.000 dagen aan het weemdelingen-verkeer deelnamen. Zonder overijving kan men zeggen, dat daar-mede een fraaie propganda voor ons land in West-Europa en overzeese landen is gemaakt. Dat dit mogelijk was, was zeker mede te danken aan het opvoeren van de knuditeit van het apparat.

Het kleine begin is niggroeveld tot een grote organisatie van 70.000 leden, een organisatie, die niet meer alleen steunt op de mogelijkheden van de gebruikers, maar ook op de hulp van het bedrijfsleven, de overheid en andere belangstellenden.

Behalve van de zijde van de Twentse industrie bleek ook van andere zijden mit het bedrijfsleven onze tehuizen van hun gading kunnen vinden. Niet alleen voor vacante-werkelijde steun verleend, onder meer ook door de Directie van Van der Heem N.V.

Na 25 jaar heeft nu het werk allertwege erkenning gevonden. Het doel: de jeugd goeddeop „een veilige rebus, op de toekent” je bieden is nog immer het devies. De linteren hebben de prijsstijgingen dan ook slechts op een afstand gevolgd en dat nietgenustande de accommodatie zoeter is opgevond.

Van de ontlage wordt gebruik gemaakt door losse trekkers, maar ook door groepen onder leiding. Van het laatste noemden wij reeds het schoolhebben. Wij willen er gung, nog eens de aandacht op vestigen, dat ook groepen van jeugdelijde werkers mit het bedrijfsleven onze tehuizen van hun gading kunnen vinden. Niet alleen voor vacante-toeren, maar ook voor het houden van samenkomsten van andere aard.

Dat de aanlijving van de Nederlandse Jeugderberg Centrale bij de jeugderberg-neten van andere landen het de leden mogelijk maakt, die bly te verminnen door vacanties in het buitenland, moge aan het borenstande nog worden toegevoegd. Van die mogelijkheid wordt zeer ruim gebruik gemaakt. In het jaar 1953 hebben jonge Nederlanders 125.000 nachten in jeugderbergen in het buitenland doorgebracht.

Kan het verwonderen in het licht van het voorstande, dat de Nederlandse Jeugd-berberg Centrale niet genoegen het 25-jarig bestaan gedent, dat zij zich verhengt over de in de afgelopen kwarteeuw binnengehaalde oogst en dat zij alle vertronwen heeft, dat de 25-jarige zich zal mogen blijven verheugen in de symphie van de jeugd, het bedrijfsleven en de overheid?

Jeugderberg Ockenburgh in Loosduinen (Den Haag)

BONTE AVOND

1 ♦ 9 ♦ 5 ♦ 4

„Ik nou wachten met voorstellen tot alles aanwezig was”.

„Wie moet er nog betalen? Vernolend dat ik jullie altijd achter je voddan moet ziten om dat onnozele dubbelte”.

„Jij hebt makkelijk praten. Jij zit aan de Kas”.

„Dergelijke insinuaties”

„Jui, gaan we nog een keer beginnen, want m'n aardappeltjes stam op!”

„Vooruit loop, eet je mond leeg en praat in 's hamselsnam niet zo hoog Haags. Je lijkt Adèle de Bourbon wel. Zijn alle dub-beltjes binnen Wim? Beginnen dan. Erika, ga jij in trance”.

In deze onmiskenbare „neem op de hak”-steez beginnen meestal onze to-neelrepertities en ik zou dit zeker niet aan de algemeenheid prijs gegeven heb-ben ware het niet dat de Redactie mij had gevraagd een opgewekt stukje te schrijven over de Bonte Avond, iets dat vlak voor een uitvoering zeker niet makkelijk is. U weet wel: Die laatste loodjes . . . !

Wanneer U evenwel zo'n toneelrepe-titie zou meemaken, zou U direct ge-troffen worden door het enthousiasme en de toewijding, waarmee zij allen zich inspannen om U een gezellige avond te bezorgen. En eenzelde jyer vindt U bij het orkest en bij het ballet, kortom bij allen, die aan deze avonden zullen meewerken.

Mag ik U een overzicht geven van wat U op 12, 13 of 14 Mei te zien en te horen zult krijgen? Het wordt een Bonte Avond in kermissteer; wij nemen U mee naar het kermissterrein waar U door de Spullebaas rondgeleid wordt. Schetsen, zang, dans, muziek en enkele nummers, die wij als verrassing willen bewaren, zullen uw deel worden. Dit alles ompoeld door de zoetvloeiende tonen van ons onvolprezen orkest.

Hoe komt U aan een kaart voor dit festijn?

Dit gaat als volgt:

Dinsdag 11 Mei a.s. worden op de ge-bruikelijke voorwaarden de kaarten uitgereikt voor de 3 avonden, waarop dit kermisprogramma wordt gebracht. Zoals van ouds in de beide pauzes in het ontpanninggebouw. Voor de Enaf worden de kaarten tijdig ter beschik-king gesteld aan de heer Evers.

Nog een paar tips:

Zorg dat U Dinsdag 11 Mei bij de uit-reikplaats gaat staan van de avond waarop U kaarten wilt hebben; er zijn dus 3 uitreikplaatsen.

Per persoon worden hoogstens 2 kaar-ten uitgereikt.

En dan: Wees er vlig bij want er zijn slechts drie uitvroe-ningen.

